

פרק 2 – נר המיסטיקן

Restart-אם מדע, דת ואוריינות אינם יכולים להוביל לאמת המוחלטת, איזו דרך נותרה? ברוכים הבאים ל ריסטארט). פרק זה עוסק ב"מלחמת 72 האומות" – הדוגמות הסותרות שיצרו "סרטן רוחני" קולקטיבי. אנו (מציגים את הנושא ה-73: דרך המיסטיקה האמיתית, הנצחית והיחידה, שהוסתרה במשך אלפי שנים

באמצעות משל "הפיל בבית האפל" המפורסם של רומי, אנו ממחישים כיצד דתות ופילוסופיות הן כמו עיוורים הנוגעים רק בחלק אחד של האמת – החדק, הרגל, האוזן – וטועים לחשוב שזהו השלם. גלו מדוע רומי תוקף את הדת הממוסדת כ"צמח כבול" התקוע בחימר, ומאתגר את יסודות ההיסטוריה בשאלה: "איפה היו אדם וחיה?" כשהשמש כבר הייתה קיימת

זהו אינו מדע מתפתח; זוהי החוכמה הקבועה והבלתי-משתנה של המיסטיקנים הגדולים, מאפלטון ועד רומי. הדרך היחידה לראות את התמונה המלאה היא להדליק את "הנר" ולמצוא את האדם השלם

#Restart #SeyyedMohammadHosseini #Episode2 #73rdPath #TheSeventyThirdPath
#Mysticism #Sufism #Erfan #Rumi #Hafez #Plato #Socrates #DaVinci #Sanai #Attar
#PerfectHuman #EnsanEKamel #ElephantInTheDark #TheCandle #72Nations
#ForbiddenKnowledge #SecretHistory #MysticalPath #TruthVsFable #ScienceVsMysticism
מיסטיקה #סופיות #רומי #האדם השלם #פילוסופיה

השעה 11:15. אני חוסייני, עם התוכנית "ריסטארט". שבוע שעבר הסברנו—כלומר, בפרק הראשון של ריסטארט

זה פשוט מאוד. אם תרצו למצוא עכשיו את הדרך הנכונה, לפי אותו שיר של חאפז ולפי מחשבת הדתות, תצטרכו לחיות 500,000 שנה ולקרוא 500,000 דתות וספרים. ואז לישון איתם ולקום איתם; זה לא צחוק. למשל, תצטרכו ללכת ולקרוא את כל מה שבודדה אמר, ואז לישון עם זה ולקום עם זה כדי לראות אם זו הדרך הנכונה או לא. כמה זמן אתם חיים כדי שתוכלו לקרוא את הכול? התוכנית הזאת לוקחת את כל התמצית של המילים הללו ומגישה אותה לכם בסדרה של מאה פרקים. לכן לעולם לא תגיעו למיסטיקה דרך אוריינות וקריאת ספרים. הסיבה היא שאין לכם פשוט את הזמן לקרוא 150,000 ספרים. איך תקראו 150,000 ספרים? לעולם לא תוכלו לקרוא אותם. אז תישארו בבורות של עצמכם

ההצעה הידידותית שלי אליכם היא כך: בתוכנית הזו חוסייני איננו מדבר; חוסייני מדבר בשם המיסטיקנים אורפא והמיסטיקנים חבויים, וקבוצת מיסטיקנים מזויפים גם דחפו את עצמם בכוח אל תוך השמות הללו. לכן אתם מצטטים חומרים שאין להם שום קשר למיסטיקנים כלל. המיסטיקנים הבהירו את עמדתם היטב. אתם אפילו לא צריכים להביא ילדים לפני שתאזינו לתוכנית הזו. כלומר, אם יש לכם ילד—מה לדעתכם יצרתם? כמו אבותינו, פשוט "הפעלתם פס ייצור" אחד אחרי השני, ואחד מהם נהיה חוסייני. אבל אם תקשיבו לתוכנית הזו, אולי ה של ילדכם ישתנה. לומר דוגרי ולקצר: הדרך לישועה לכל השליטים ואנשי העולם היא הדרך השבעים DNA ושלוש. 72 הדרכים האחרות הן כדרך לאורוה שמובילה אתכם רק אל אורוה. אינכם לומדים דבר. היא מניחה שאתם פרה שהולכת אל האורוה—שהיא ביתכם. 72 הדרכים האחרות, מלבד ההנחה שאתה ואני פרות, מראות לנו את האורוה. אבל הדרך השבעים ושלוש איננה כזאת כלל. עם התוכנית הזו, נושאים כמו אימאם הזמן, שובו של המשיח או כריסטוס, יקומים מקבילים, מדיטציה, עב"מים, אמונה, דת—ואלפי שאלות אחרות שלכם—יקבלו מענה.

היום אני רוצה לספר סיפור מרומי ולהראות לכם את מי רומי דוחף לאסלה עד הגרון. הסיפור שאני רוצה לספר עמוק מאוד. בסיפור הזה רומי מעיף את כל הדתות לשמיים, מעיף את המדענים לשמיים, ומאתגר לחלוטין את האל. בסיפור הזה שאני עומד לספר, הסרתי 20 שורות. כלומר, השארתי 20 בתים לתוכניות 40 ואילך, כי לא משנה כמה נסביר עכשיו—לא אני ולא אתם נבין. שימו לב, הסרתי בכוונה 20 בתים. אין בזה תועלת עבורכם ועבורי, ואנסה להסביר את שאר הבתים ככל שאני מבין אותם.

המדע מתפתח; הדת גם מתפתחת. המדע מתקדם; הדת גם מתקדמת. הכול ביקום מתקדם. היקום מתרחב, לפי אנשי זמננו, או מתכווץ, לפי אנשי העבר. מיסטיקן כמו גלילאו אומר שהארץ עגולה, אבל הם קוראים לה שטוחה ומחרבים את העולם 500–600 שנה. ופילוסוף סופיסט מצחיק, אריסטו—שהוא עכשיו סמל ספרי העולם—הטיפש הזה מחזיר אותך ואותי 500 שנה לאחור ומציג אמונות שמובילות את כל העולם, כפרה, אל האורווה. המזל היחיד שהיה לך ולי היה לידתו של אפלטון בהיסטוריה.

המדע מתפתח, הדת מתפתחת; הדבר היחיד ביקום שאינו מתפתח הוא המיסטיקה. רק המיסטיקה איננה נעה לקראת התפתחות. המיסטיקה, מיום שנולדת, היא ים קבוע ושקט. כל מה שאתה צריך להבין בעוד 50 מיליארד שנה—יכולת להבין לפני 50 מיליארד שנה. ההוכחה היא הספר הזה ממש, ה"מקנווי" של רומי, שעל פני אלפי שנים קדימה לא יופיע מי שכמותו. מוחו של רומי באותו זמן הראה שאפילו אלפי שנים אחר כך—איש לא יבין דבר על המיסטיקה.

עכשיו, יש אנשים שמצמידים את הסופיות לאסלאם. הם אומרים שהסופיות באה אחרי האסלאם. בתוכנית הזו יוסברו הסופי או הסופיות. כלומר—למה יש אנשים שרוצים להציג את הסופי בן מאה אלף השנה כמי שבא אחרי האסלאם או אחרי הנצרות? מי הוא בכלל הסופי? מהי סופיות? איך מוגדר הסופי בספרים המיסטיים? מהי הדרך השבעים ושלוש? וכיצד היא יכולה להציל אותך ואותי? האם הדרך השבעים ושלוש היא דרך שהעולם כולו תלוי בה? כן. האם הסופיות או המיסטיקה—הסופיות בת מאה אלף השנה או המיסטיקה בת מאה אלף השנה—נגד הדת? לא. הם רואים את הדת כמו רפואת שיניים. רופא שיניים לעולם לא יכול להיות מכונאי טוב. רופא שיניים איננו מנתח מוח. הדת היא ענף של המיסטיקה—והם אומרים שהיא לא רעה, היא טובה, השתמשו בה. כמו המדע; המדע גם כך.

ובכן, דבר אחד שאעשה עכשיו בתוכנית ריסטארט הוא לספר סיפור, ובסיפור הזה נראה שנקודת המבט של רומי היא נקודת מבט של מיסטיקן. תראו, המקורות של רומי הם המיסטיקנים. כל מי שמדבר נגד רומי איננו רק מחוץ לסופיות ולמיסטיקה—הוא נמצא במקום שבו 72 האומות. ראו, דיברתי מאוד ברור. אם תסלקו את סנאי ואת רומי מראשכם—כל מי שמדבר על רומי וסנאי—הוא ב־72 האומות. לא משנה אם הוא פילוסוף, לא משנה אם הוא נשיא, לא משנה אם פרסם 20 ספרים. את הספרים הללו או שהממשלה שילמה להם לכתוב, או שעיוותו ספרים של אחרים. אין לי הבדל מה זה. מקורותי הם רק מן המיסטיקנים—מאפלטון וגלנוס ואילך.

הסיפור שאני רוצה להציג בפניכם הוא סיפור מפי סופי—כלומר רומי, מולאנא—שמגיע לדרגת הסופיות. לעיתים רחוקות יש אנשים שכאשר מגיעים לדרגות המיסטיקה—נעשים מיסטיקנים. אחרי "מיסטיקן" יש מילה שנקראת "סופי". אחרי "סופי"—שממנו אולי יש מעטים ביקום—זה מגיע אל המילה "אדם השלם". מה שאני אומר לכם—עטאר אומר. עטאר אומר ששיאו של הסיפור הזה הוא אדם שנקרא "האדם השלם", שהזכרתי בפרק הראשון, מילה שנקראת "השם", ו"השם" הזה הוא אותו "אדם שלם", שאסביר בהמשך מתוך מקורות המיסטיקנים, כדי שתראו מה פירוש "אדם שלם", מה פירוש "סופי", מהי "מיסטיקה", ומי הוא "מיסטיקן". ולמוסלמים הדבקים והסגפנים אין מקום במיסטיקה הסופית האוהבת.

הסיפור שאני רוצה להציג בפניכם הוא ממולאנא ג'לאל א־דין היפה שלנו. אבל כדי שתבינו שאין לסופי קשר ל"שנים האחרונות", הערה קטנה: לפני מר רומי, סנאי סיפר את הסיפור הזה. זה ברור, ורומי עצמו אומר: "באנו אחרי סנאי ועטאר." לכן ברור שהסיפור שרומי מסביר כעת—גם סנאי סיפר. וזה בסדר. רומי עצמו אומר לזנוח את

72 האומות האלה. כשאני מדבר, אהובי—סנאי—הוא עטאר. אבל יופיו של הסיפור הזה הוא שגם בבודהיזם יש לנו את הסיפור הזה. כלומר, בסופיות-בודהיזם—לא בדתו של בודהה—כי לדת של בודהה אין קשר לבודהה עצמו. הסיפור הזה נמצא גם בהינדואיזם. גם אפלטון סיפר אותו. תראו—סיפור שאני רוצה לספר מרומי—ככל שתחזרו מאות שנים אחורה, תראו שאחרים סיפרו אותו. כלומר, בספר, סליחה, בהשקפת הַנְּדָה או הַנְּדָה, הוא מסופר. במסורת דת הג'יין או ג'יין—הוא מסופר. בדת הג'יין/ג'יין—שהיא השקפה אחרת מן ההינדואיזם. הוא מסופר בספר הבודהה; הוא סופר אפילו בסופיות של המרחב האסלאמי. כלומר, אפשר להצמיד לכל אחת מן ההשקפות הללו כל תואר—ולומר: זה "סופי אסלאמי", זה "סופי נוצרי". לא. סופי הוא סופי. אדם שלם הוא אדם שלם. אין לכך קשר לאיזו דת הוא "שייך". הדת בעצם חלק מן הסופי—כמו, למשל, הציפורן שביד ימינו. ואתם רוצים להצמיד את הכול לזה.

אם כן, מסקנה ראשונה: הסיפור הזה עתיק. היי בן-אדם, שים לב—הסיפור הזה שייך לסופי שהיה מאז-קדום. זה עצמו הוכחה שרומי מציג את המילים הקדומות של אפלטון—מפני שאנשי אותו דור היו טיפשים ולא הבינו—בשפה אחרת כדי שאולי יבינו מחדש. סנאי עשה זאת, אפלטון עשה זאת, בודהה עשה זאת. אמרו זאת שוב ושוב ושוב ואיש לא הבין. אבל ההבדל בין רומי לבין האחרים הוא שכאשר רומי זרק מישוהו לאסלה—הוא באמת אינו מרים את הרגל. אחרים מרימים כדי שיוכלו לנשום. אבל כאשר רומי תוקף—הוא תוקף כל כך יפה—שאם כל אנשי העולם יתאספו, לא יצליחו להרים את רגלו של רומי מראשו של זה שבאסלה. המהלכים אדירים, אדירים.

בלי דיבורים נוספים—נעבור אל השיר שאני רוצה לקרוא מרומי, ונראה מדוע כשאתם מחפשים בכל האינטרנט, כולם רוצים להסביר רק את שבעת או שמונת הבתים הראשונים. ראו, עשרת הבתים הראשונים בסיפורו של רומי מסבירים את סיפור בודהה וההינדים וסנאי ועטאר ואפלטון. מן הבית העשירי ועד השלושים, הארבעים—רומי בעצם דוחף כל מי שהוא רואה לתוך האסלה. עכשיו ארצה להסביר כך—מה זה משנה? פרשנות הבתים 1–10 חזקה, ישירה ואחידה במידה שאינה מותרת מקום לספק.

הסיפור הולך כך, וכך גם בספריהם העתיקים. הם אמרו, למשל, שמלך הביא פיל. סנאי, למשל, אמר שמלך הביא פיל אל העיר. אבל סנאי ובודהה וההינדים ראו את אנשי העיר הזאת כעיוורים. ואילו בסיפורו של רומי—שימו לב היטב—בסיפורים הקודמים המסבירים את הפיל, את סיפור הפיל, אנשי העיר נחשבו עיוורים—כלומר, אמרו שהעם עיוור. אבל רומי לוקח את זה צעד אחד קדימה ואומר: אל תחשבו שהעם עיוור בטיפשות; הרואים טיפשים עוד יותר. והוא משנה לחלוטין את מרחב הסיפור, ורואה באנשי העיר יודע-ידבר, רואים—ומסביר כך. אנשים רבים אוהבים להצמיד את הסיפור הזה לפנטזיות כמו "אלוהים", כדי שלא נגיע אל לב העניין. אבל סיפורו של רומי הוא התקפה ישירה ואחידה על מדע הדת ועל דמותו של האל עצמו. הבה נאזין יחד למחשבות מולאנא ג'לאל-א-דין מחמד רומי הבלחי.

הוא אומר: "ידו של אחד הגיעה אל אוזנו." אתחיל לקרוא מכאן. "פיל היה בבית חשוק." אם כן, הבית חשוק—אין אור. אף אחד לא עיוור—פשוט אין אור. "פיל היה בבית חשוק, ההינדים הביאוהו לתצוגה. כדי לראותו נכנסו רבים אל תוך החשכה ההיא, כל אחד." הוא אומר שהביאו פיל אל הבית הזה. עכשיו הוא אומר שהביאו אותו "לתצוגה"—כלומר הביאו משהו; הוא עדיין אינו רוצה לומר שזה פיל. הוא מפגין את אמנותו. הוא אומר שהביאו משהו—וה"משהו" עצמו חשוב—והאנשים הלכו לראות אותו, נדחקו אל תוך הבית הזה כדי לראות מה הדבר הזה שהגיע. והאסון הוא—חשוק, לא רואים כלום. "מאחר שלראותו בעין לא היה אפשרי, באותה חשכה כל אחד ממשש אותו בכף ידו." הוא אומר: מפני שלא היה אור לראייה ולא ניתן היה לראות, כעת נכנסת לתמונה כף היד. שימו לב—מפני שלא היה להם את החוש, מאחר שלא היה אור להבין דבר—כעת באה כף היד לעזרתם.

כפ'ידו של אחד נפלה על חדקו—אמר: 'היצור הזה דומה למזלף מים'." הוא אומר: אחד נגע בחדק הפיל ואמר: "זה, סליחה, מזלף מים." "ידו של אחד הגיעה אל אוזנו, שנראתה לו כמניפה." אחר נגע באוזן הפיל ואמר: "אחי, אל תדבר שטויות, חתיכת מטנף, מטיף לי דת? חסר-דעת. אתה מייצר לי דת ואומר שזה מזלף? חסר-מעמד,

חסר-שכל, מטונף—לא. זו מניפה. בדקתי בכף-ידי. "ואז זה שלידו אומר לאחר: "זו מניפה—למה אתה משקר? למה אתה מטעה את העם? משחית אותם? זבל." ואז הוא מייצר ממשלה דמוית דאע"ש באותה היסטוריה

אחר, כאשר כף-ידו נגעה ברגלו, אמר: 'ראיתי את צורת הפיל—היא כעמוד'. "הוא אמר: הדתות של שני האנשים הללו מגוחכות. "המסריחים הללו משקרים. זה עמוד. זה טור." הוא אמר: זה כלל לא מה שהם אומרים. "מה זו הפילוסופיה והדת שאתם דוחסים לאנשים לראש ומובילים אותם לאמונות תפלות? נגעת בזה בכף-ידי והבנתי שזה עמוד"—כי נגע ברגליו. "אחר הניח ידו על גבו ואמר: 'הפיל הזה אכן דומה לכס-מלכות'. "הוא אמר: "תראו, אנחנו במיסטיקה—מבינים מיסטיקה. האידיויטים הללו כולם משקרים. זה לא מזלף מים, וגם לא—סליחה—עמוד. זה לא זה ולא זה—זה כס." "כך כל אחד, ביחס לחלק שהגיע אליו, הבין כפי ששמע." בקיצור, הוא אומר: הדתות ואנשים אלו התקבצו סביב הפיל הזה, ובכל מקום שנגעו בפיל—הוציאו פסק חדש, אידיאולוגיה חדשה, ספר. "הסברים חדש לעם—ואמרו: "ראינו במו עינינו; הפיל שעליו אתם מדברים הוא מה שאנחנו מסבירים

מנקודת מבטם, דבריהם נהיו שונים; זה נתן לו תואר 'ד' (דאל), וזה 'א' (אלף). "הוא אומר: המחלוקת ביניהם "גברה, והדתות והאמונות—סליחה—כל אחת נתנה לו תואר משלה. אחד אמר "א", אחר אמר "ד".

ועכשיו רומי מסביר: "אילו היה נר בכף-ידו של כל אחד, היה נמחק ההבדל מדיבורם." הוא אומר לאנשים שבדקו את הפיל הזה—אם רק היינו נותנים לאידיויטים הללו נר ביד—כל המחלוקות האלה היו נמחקות לגמרי. כלומר, מלחמת 72 האומות נגד הדרך השלישית—שהיא השבעים ושלוש—כלומר הנר הוא אותה דרך שבעים ושלוש שעליה מדבר חאפז. אילו היינו נותנים נר—היינו רואים את כל גופו של הפיל. "עין החוש היא בדיוק כמו כף-יד; לכף-יד אין גישה אל כולו." הוא אומר: חמשת החושים—מכאן רומי—ראו, שימו לב—עד כאן היה הסיפור לכל הדתות ולא להאלה שהסבירו אותו עבור בודהה ואפלטון. אבל מכאן רומי פותח במתקפה. הוא אומר: חמשת החושים שלכם הם כף-ידכם. אתם מבינים רק במידת כף-ידכם. כלומר, תודעתכם היא רק טפח אחד. אינכם מבינים דבר. וחמשת החושים שלכם לא יסייעו לכם להבין את הנושא הזה באותה חשכה. למה? מפני שרק אור יכול להראות את פניו האמיתיים של היצור

עין הים דבר אחד, והקצף דבר אחר; עזוב את הקצף, ומהעין—הנה הים. "כאן הוא מתחיל רשמית להעביר את "הסיפור מגל לגל, כמו הרמוניית סימפוניה—כמו הסימפוניה של בטהובן. הוא אומר: אתה רואה קצפים—אתה רואה את הקצף על פני הים—טיפש, זה לא הים; הים בפנים. באלוהים, מה שאתה מביט בו מן החוף הוא קצף—לא הים. "עתה תנועת הקצף מן הים היא, יומם וליל; אתה רואה את הקצף—ולא את הים—איזה פלא! אנחנו, כספינות, מכים זה בזה; אנחנו עיוור-עין—אף שאנו במים הצלולים." הוא אומר: אתה ואני כעקרים שעל פני המים—ואיננו רואים את המים. "הוי אתה, שהלכת לישון באוניית הגוף—את המים ראית—עתה הבט במים "שבתוך המים

עד כאן יש באינטרנט. מכאן ואילך—אין באינטרנט. לאט-לאט מכאן הדת עולה בסימן שאלה מנקודת מבטו של רומי. לא שהוא אומר שהדת רעה—הוא אומר: כדי שהדת תגיע אלינו, עליה לשנות את דרכה ולבוא אל דרכנו. כאן מתחילה המתקפה. כלומר, מן הבית הבא—מכאן רומי רשמית תוקף את הדברים שהם אמונות העם. כל אחד—מכאן ואילך, לדעתי, מן הדקה הזו—כל אחד יכול לקלל את רומי. אין דרך אחרת

למים יש מים שמניעים אותם לזרום; לרוח יש רוח שקוראת לה. היכן היו משה וישו כשנתן השמש מים ליצורים?" "הוא אמר—משה... כאשר באות המילים "משה" ו"ישו" אחרי הבתים הקודמים—זה מצביע בדיוק על כך שנושא סיפור הפיל הוא הדת. זה רשמית על דת—בחי—לא משהו אחר. הוא אומר: "מר משה ומר ישו—היכן היו כאשר השמש נתן מים ליצורים?" הם אפילו לא נולדו. הוא מסביר מיסטיקה. כלומר, הוא רוצה לומר שלפני משה וישו—השמש היפה הזו הייתה למעלה

אדם וחווה... הוא לוקח את הנושא רחוק יותר. הוא לוקח את הדתות הישר לנקודת המפנה, או לנקודת הקיצון, של הסיפור. "היכן היו אדם וחווה באותה שעה שבה מתח האל את מיתר הקשת על הקשת?" הוא אומר: "אדם וחווה שאתם מדברים עליהם... מיתר הקשת הזה שהאל ברא ביקום הזה..."—כעת, אלוהיו של רומי—לא אלוהי ואלוהיך. אלוהים שלנו ושלכם חסר תועלת—טיפש, תמים, רצחני, בסגנון לאס-וגאס של נשיקות ושתייה, אנטי-... משהו אחר. אנחנו מדברים על אלוהיו של רומי. הוא אומר: "היכן היו אדם וחווה כאשר האל מתח את מיתר הקשת הזה על הקשת?" כל היקום, האנושות—בנים ובנות שמקשיבים לתוכנית—בבקשה—מכל הדתות הללו, אתם בכל ישותכם באתם מאדם וחווה. לפני אדם וחווה—נשבע בחיי אמכם—השמש הזו התקיימה. הוא מכניס את תחום המדע אל תוך נקודת המבט הדתית.

הדיבור הזה... עכשיו, כדי להבהיר את העניין, הוא אומר: "הדיבור הזה גם הוא איננו שלם וקטוע; אותו דיבור שאיננו שלם—הוא הסוד." או אפשר לקרוא "ראש". הוא אומר: "הדיבור הזה גם הוא איננו שלם וקטוע." כלומר, דיבורן של כל הדתות קטוע. "אֶבְתֵּר" פירושו חסר-זנב—כלומר ננטש איפשהו. כלומר, איננו מבינים אותו; הוא אינו מתחיל ממקום אחד ומסתיים במקום אחר. הדיבור קטוע; דיבור זה איננו שלם. הדברים שהם אומרים, הדתות שעליהן הם מדברים—כולם אינם שלמים. ו"אותו דיבור שאיננו שלם—הוא הסוד." אם הוא אומר "סוד"—משמע של השכל. כלומר, אם תשימו לב בשכלכם—תראו שכל דבריהם אינם שלמים. "אם ידבר עליו—תִּרְחֵל רגלך; ואם לא יאמר עליו דבר—אוי לך." הוא אומר: אם ידבר—תרחיק רגלך (תיכשל); אם לא ידבר—אויך מתחיל. כלומר—ממה שאמרתי—אתם תקללו—חייבים. לזה הוא מתכוון. אל תגידו "אוי, אוי, חוסייני, אל תגיד—רומי"—חוסייני אינו אומר דבר; הוא מצטט אותם.

כפות-רגל כצמח... עכשיו הוא מסביר. הוא אומר "אתם"—כלומר הדתות. אני עדיין מדבר על דתות. למה דומות "הדתות? עכשיו ראו כמה יפה הוא מסביר דתות. הוא אומר: "כצמח באדמה—כפות-רגל—אתם מנידים ראש לרוח ללא ודאות." הוא אומר: הדתות דומות לצמח נמוך וטיפש—כמו צנון שיוצא מן האדמה. אין להן שורשים, אין דבר חזק. הן "כפות-רגל כצמח"—שרגליהן קשורות באדמה וראשן מיטלטל ימינה ושמאלה בכל משב רוח. "אתם מנידים ראש לרוח ללא ודאות"—כלומר אין בהן ודאות. הכול היסטוריה. כלומר, שמעו סיפור מאנשים בלי להבין את ישו הפנימי—את מחשבות ישו עצמו. לא כתבו זאת בעצמם, אבל מדברים על כך. כך רומי. כתבו את מחשבות מוחמד ודיברו על כך. כלומר, אינם יודעים דבר על מוחמד עצמו. למה? כי הן כצמח—קטנות מאוד וראשן מיטלטל מכל רוח. ואין להן ודאות.

אך אין לכם רגל לזוז—אלא אם תעקרו רגלכם מן הטיט הזה. הוא אומר: אפילו רגליים לעבור-מקום אין להן. "לזוז" כאן איננו על עבר או ציטוט. אלא הוא אומר: כדי שהצמח הזה יבין מיסטיקה—עליו לצאת מן השורש. שימו לב היטב למשפט. הוא אומר: לגבי הדתות—כי עדיין לא תקפנו את המדע; אנו מדברים על דתות—מפני שהדתות דומות לצמח הזה שמנענע את ראשו בחוסר-שכל עם כל רוח; כמו מישהו שמקשיב לחאפז ומהנהן "בראבו"—אבל אינו מבין דבר—רק מהנהן. רומי אומר: הדתות—סליחה—כמו צמח באדמה המתנועע עם כל רוח; וכדי להבין מיסטיקה—הצמח הזה חייב לצאת מן השורש. כל עוד אתה שם, מהנהן עם הרוח—אין ודאות. ודאות היא לצאת מן השורש. כאשר הצמח יוצא מן השורש—הוא מוצא ודאות.

שימו לב. "איך תעקור רגלך כאשר חייך מן הטיט הזה? דרך חיים זו—קשה מאוד." הוא אומר: כדי שאתה, הצמח, תבין מיסטיקה—עליך לצאת מן האדמה. "אני יודע שחייך וקיומך תלויים בטיט שמתחת רגליך, וקשה לך מאוד לצאת מן הטיט כדי להבין את העניין." וכל עוד אתה בטיט—אתה כחמור שנתקע בבוצ. זו פרשנות ישירה ואחידה.

כאשר תקבל חיים מן האמת, הו פנים, לילה אחד תלך—בלתי תלוי בטיט. הוא אומר: אם תבין מה הם חיים—עליך למצוא חיים מן האמת, מישות, מ"אדם שלם"—כדי שתוכל לחיות בלי אדמה—להבין מה פירוש חיים. כל עוד אתה בטיט—אתה בטיט. כדי להבין—עליך להבין כדי לצאת. כלומר—לעבור מקואורדינטות ישנות לחדשות במתמטיקה—דורש אלפא, ביתא. כדי להבין מהו הים—עליך לרתום לגבך מיכל חמצן ששמו "אלפא, ביתא"—ולראות מתחת לאוקיינוס ארבע שעות. כדי לראות בתוך האוקיינוס—עליך לעצור את נשימתך; עליך לצאת מן

הטיט של הנשימה; אינך רשאי להסתמך רק על נשימתך. גוף, חומר, מאגר מיסטי חזק—מישהו חייב לתת לך— כדי שתוכל להחזיק מעמד במים. אחרת, כל עוד אתה עומד על היבשה ומביט אל הים—אתה רואה קצף. הגלים מתנפצים זה בזה—אתה רואה רק קצף. אתה רוצה לראות משהו באוקיינוס? מלחמת 72 האומות... אם אתה רוצה לראות—עליך לרתום מיכל חמצן—ועליך לטבוע במיסטיקה—כדי שתוכל לבוא אל המיסטיקה איתי—עם רומי—עם מיכל חמצן. אז על מה אתה מדבר מיסטיקה? אתה—צמח עם שורש של שני אינץ' באדמה—מתנודד עם הרוח—ומדבר

מכאן ואילך, הוא אומר... עכשיו הסרתי שוב כמה בתים, מפני שקשה להבין אותם. צריך להשאיר לפעם אחרת לדבר עליהם. "כשם שבאת מן האין אל היש—בוא, אמור איך באת—באת שיכור." הוא אומר: הסתכל על עברך. איך נכנסת אל כוכב הארץ? הבט בזה. לאן אתה מביט—שמוחמד אמר כך—וכך? טוב—ראית את מוחמד? מה צבע עיניו? מה צורת גבותיו? מה היו מחשבותיו? מה אכפת לך מה עשה כשישן בלילה? ראית אותו ארבע שעות במסגד. איך היה בחדר השינה? האם רקד? האם היה שתוי? האם נהנה? האם שתה אלכוהול בסתר או לא? מה אתה יודע על מוחמד? מה אתה יודע על ישו? מה אתה יודע על משה? מלבד היסטוריה שגם כופר יודע. אם יחפש. עכשיו על ישו—יבין יותר ממך

עכשיו—"אכול את דבר החכמה, שנעשה אור נסתר—הו מי שאינך קולט את האור הבלתי-מכוסה." עכשיו מה... "כדי שתהיה קולט, הו נפש, את האור—כדי שתוכל לראות את המכוסה בלי כיסוי. כמו כוכב—תנודד על פני השמיים; לא—בלי שמיים—תעשה מסע בלי 'איך'." עכשיו הוא אומר: חבל שאתה גדול כל-יך ובכל זאת אסיר של מילים חסרות-ערך. אם תשמע את דבריי—אראה לך את היקום כולו. הים הוא כלום; הטיט הוא כלום. אראה לך דברים שישאירו אותך נדהם

כשם שבאת מן האין אל היש—בוא, אמור איך באת—באת שיכור. אינך זוכר את דרכי הביאה—אבל אנו נדקלם לך סוד. "הוא אומר: שכחת 'מאין באת, מה הייתה תכלית בואך?' אני רוצה לומר לך סוד שיפתיע אותך—והסיפור מתחיל כאן. הוא אומר: אני רוצה ללמד אותך את הדרך. "עזוב את השכל—ואז היה נבון." הוא אומר: כדי להבין את דבריי—עליך לרוקן את שכלך—ואז להיות נבון. עליך לשים לב כעת. השכל שיש לך—חסר תועלת בעיניי. "עזוב את השכל—ואז היה נבון. סגור את אוזנך—ואז האזן." הוא אומר: עכשיו, כשאתה רוצה להבין את דבריי—עליך לסגור את אוזנך—ואז להקשיב

לא—לא אומר לך—שאתה עודך בוסרי, "אומר רומי לחוסייני. הוא אומר: "חוסייני, איני יכול לומר לך—מפני " שאתה בוסר. "אתה באביב—לא ראית את חום הקיץ." הוא אומר: אתה אביב—לא ראית תמוז—לא ראית חורף—לא ראית סתיו—לא ראית קיץ. אתה אביב—אתה בעונת האביב לעצמך. "הבוסריים אווזים חזק בענף—כי בבוסר אין ארמון הולם." הוא מסביר כל-יך יפה. הוא אומר: מפני שפרי—כל עוד הוא בוסר—הוא קטן—והוא רואה בענפי העץ—ענקים. הוא אומר: "וואו—הענף הזה מחזיק אותי—הוא אללה—הענף הזה הוא האל שלי." הפרי הבוסרי מחשיב את ענף העץ לאלוהיו. הוא אומר: "אתה רואה למה אני כאן? לא מפני שהגעתי לוודאות דתית, התקדמתי במדע, והעץ הזה החזיק אותי—אז הבנתי"—כך אומר הפרי הבוסרי

כשבשיל ונעשה מתוק—נושך-שפתיים—החזיק בענפים ברפיון לאחר מכן. "הוא אומר: די לפרי להבשיל מעט. " כשבשיל—איטית נעשה כבד—ואז הוא רואה שהענף רועד. "אולי זה איננו אלוהי; אולי אינני קשור לזה. אולי הבשילתי... למה נעשיתי כבד? מה עשיתי שנעשיתי כבד?" רומי אומר: התבגרת. "כשנעשו שפתיו מתוקות מאותו מזל—ממלכת העולם נתקררה עליו." הוא אומר: הפרי עדיין אינו יודע שיש בו גם ויטמינים; אינו יודע שעם הקליפה—הוא גורם לעצירות—ובלי קליפה—לשלשול. אינו יודע שהוא תפוח—ושיש הבדל גדול אם תקטפו אותו או לא—לפי מהנדס מזון

כמו כאשר אתה נכנס לחלום—אתה הולך מלפני עצמך אל פני עצמך. "הסרתי שוב שלושה בתים. הוא אומר: "האם אתה יודע מי אתה? כשאתה ער—אתה כה לא מודע—אתה בחלום. "כמו כשאתה נכנס לחלום"—כשאתה

הולך לישון—סוף סוף אתה הולך אל עצמך. דע: אתה עלוב מאוד כשאינך יודע היכן ה"אני" שלך. עצמך... כשאתה ישן—עצמך הולך אל עצמך. באותה שעה, כשאתה ישן—סוף סוף אתה מבין. כי ברגע ההוא אתה מבין את עצמך. כל עוד אתה ער—אינך עם עצמך—אתה מחוץ לעצמך. כשאתה ישן—אתה נכנס אל תוך עצמך. לכן—כשאתה ער—חייך שטויות—חלום—שינה. כשאתה ישן—חייך ערות. "אתה שומע מעצמך ומדמה שפלוני אמר לך את הסוד הזה בחלום." הוא אומר: כעת תוכל לומר בתוך עצמך: "אינך אחד, רעי הטוב—אלא רקיע וים עמוק." הוא אומר: אינך אחד. אם תיכנס אל תוך עצמך—תבין שאינך אחד—אתה ים עמוק ורקיע גבוה מאוד.

השעה 11:52, אולי נותרה לי דקה אחת. נשארו שני עמודים חשובים מאוד. כן—"ריסטארט" מראה לכם את הדרך השבעים ושלוש. בפעם הראשונה בהיסטוריה—"ריסטארט" מראה לכם את הדרך השבעים ושלוש—עם תמצית ההשקפה של המיסטיקנים הגדולים—אנשים גדולים מאוד. עשו לייק לדף הפייסבוק של רדיו פוסטו ושתפו את הקבצים שלנו—אם אתם באמת אוהבים את התוכנית הזו. ובכל מקרה, אני מתנצל בפני כל המאזינים היקרים. בשבוע הבא אסביר את ההמשך, ובעזרת ה'—בתקוות אלוהים—נפוצץ את המדע לשמיים—לראות מה המיסטיקנים אומרים על מדע ועל דברים אחרים.

